

כדורסל

באין זכרון

בהתאחדות לספורט יושבים חכמי חלם. למי שמפקפק בעובדה זו, הרי יש מי שיטורח מדי שבוע להזכיר לו אותה. מנהלי ההתאחדות בעצמם.

מעשה-החלם האחרון: במשך שבוע הכריז זה ההתאחדות, כי משחק הגמר על גביע המדינה בכדורסל ייערך ביום השלישי הישבע, באיצטדיון הכדורסל של יד-אליהו. רק לאחר שהמועצות על המישחק היו כבר מודבקות, גילו חכמי ההתאחדות, כי האיציטדיון תפוס על-ידי להקה בלטי-עליקה, עובדה שהייתה ידועה לכל קורא עיתונים. התגלית שהאיציטדיון תפוס הממה את אני

שחיין דני רבס במים מלובלכים

שי ההתאחדות, שחיפשו בקדחתנות מוצא מן הסבך. תחילה הם הציעו את האיציטדיון של חולון, אלא שזה נפסל על-ידי המשטרה. למרות שניסו להטיח האשמות בפני ראשי עיריית תל-אביב, האחראים לאיצטדיון יד-אליהו, ובפני ראשי המשטרה, האחראים ליסור על המישחק באיצטדיון חולון, לא היו אחראים אחרים למעשה המביש אלא אנשי ההתאחדות בעצמם.

עסקנים שכהנים. בתחילת עונת ה-כדורסל פנו אנשי האגף לספורט של עיריית תל-אביב ומנהלי איציטדיון יד-אליהו אל ההתאחדות לספורט, ביקשו לדעת באילו תאריכים יידרש האיציטדיון. בתשובה שלחה ההתאחדות את תוכנית מישחקי הליגה. את מישחקי הגביע הם שכחו לחלוטין.

מאז תחילת העונה ועד השבוע לא פנו אנשי ההתאחדות למנהלי האיציטדיון בשאלה אם ניתן יהיה לשחק בו את מישחק גמר-הגביע. אמרנו פרטי, הרוצה להשתמש ב-איציטדיון, פונה בדרך כלל לעירייה כחודשיים לפני התאריך הרצוי לו.

כמו תמיד, לא יסבול איש בהתאחדות לספורט מן השיגאות שהוא עושה, שגיאות העושות צחוק מן הכדורסלנים המקומיים ואשר אין להם תקדים במדינה מתקרמת.

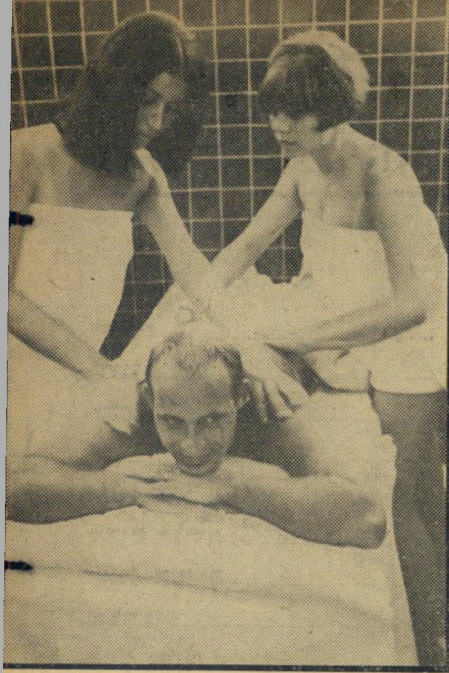
כל אחד עושה שגיאות לפעמים. אך יש כאלה העושים אותן לעיתים קרובות מדי.

שחייה

אחרי הכרטיס

מי שמתאמץ, לא הולך לו. זו אמת נושגה. השבוע גילה אותה דני (דנוסי) רבס. כמו כל השחינים, רוצה גם רבס לנסוע לתחרויות בבאנגקוק בסוף השנה, שלהן קודמים אימונים באירופה. אך כדי לנסוע צריך להשיג תוצאות טובות, וזה בדיוק מה שרבס מנסה לעשות בקבוצת האחרונים.

חן לנו את גופך - כך אומרות המעסות היוצרות אופנה חדשה בירושלים

הגבר שכב על גבו, וגירגר מרוב הנאה, כשהיפהפיה עטופה-המגבת לחצה על בטנו הערומה. אחר כך הוא התהפך ושכב על בטנו. מיד נכנסה לחדר עוד יפהפיה-עטופה-מגבת, ושתיהן יחד לחצו על גבו. חיוך של עונג התפשט על כל פניו. הוא המשיך לגרגר.

איזה כיף, יוצא מן הכלל! לשכב על שולחן בירושלים, בחדר הצופה אל עבר ירדן, ולקבל בסאונה בנוסח פינלנד, טיפול בית-מרחץ בנוסח יפאן.

בשביל התענוג הזה נוסעים לירושלים מכל קצות הארץ. כשהם מגיעים

השירוניות עטופות במגבת מעי סות יחד גבו של לקוח, שבא לקבל טיפול בסאונה.

הסאונה הסואנת

עיסוי למעסה אורי שני, שבא לשם באופן מיוחד מרמת-גן, שם הוא מנהל מכון עיסוי משלו, ולכן הוא יודע איזה עיסוי טוב באמת. העיסוי בסאונה מביא לשם את אנשי האוי"ם, סתם ירושלמים והרבה ספורטאים.

"אני שוחה הכי הרבה", אמר, כשיצא מן הבריכה בשבת האחרונה, "ובסוף נשאר בארץ". רק **אכזרית**. רבס ניסה להגיע לתוצאת המינימום הדרושה בתחרות של השבת. במישחה 200 מטר חתירה, אך שחה בתשע עשיריות השניה לאט מדי. במישחה אחרת, 400 מעורב אישי, הגיע אומנם ראשון, אך גם כאן לא היתה התוצאה שווה כרטיס טיסה לאירופה.

לפחות נחמה אחת היתה לרבס: הוא נמצא בחברה טובה. גם השחיין המצטיין ביותר של ישראל, עד לפני זמן קצר, גרשון שפע, לא הגיע עדיין לכישרונו. שפע החל מתאמן העונה רק לפני שלושה שבועות, עקב קשיים בקיבוץ גבעתיים.

"לעזאזל", אמרו השניים, "מי שחושב ששחיה זה דבר קל, לא שחה השבת במים המלובלכים של בריכת גלית בתל-אביב."

כדורגל

עמוק בבון

מכבי פתחה-תקפה ירדה בסוף העונה האחרונה מהליגה הלאומית לליגה א'. זה אסון נוראי עבור קבוצת כדורגל, ובחודאי עבור קבוצה כמו מכבי פתחה-תקוה, שיש לה עבר כה מפואר ואוהדים כה שרופים.

פינחס קינסטליך (22), החלוץ של הקבוצה, חושב שהירידה היא רק סימפטום למה שיקרה בארץ בעוד כמה שנים לכל קבוצות מכבי. "זה פשוט מאוד", הסביר השבוע, "לקבוצות מכבי אין כסף, הם לא יכולים לשלם לשחקנים, השחקנים משחקים רע, ורק הם יורדים לליגה נמוכה יותר."

למכבי פתחה-תקוה יש גרעון של 50 עד 60 אלף לירות, ויש כאלה שאומרים אפילו מאה אלף לירות. מאיפה קבוצה כמו מכבי פתחה-תקוה תמצא כסף לכסות גרעון כזה? "בשביל קבוצות הפועל אין בעיות. להם יש הסתדרות שמכסה את הגרעון. ההנהלה של הקבוצה מתפטרת אם יש גרעון, ומוציאת הפועלים מכסה אותה. אחר-כך ההנהלה נבחרת שוב. בקבוצה כמו שלנו אין דבר כזה ולכן אנחנו יורדים לליגה א'."

שחקנים טובים מפריעים. הירידה של מכבי פתחה-תקוה הביאה למבוכה מוחלטת בהנהלת הקבוצה. קודם כל התפטרו כל חבריה, ואין איש המנהל עתה את הקבוצה. חלק מאלה שהיו בעלי השפעה בקבוצה הביעו את הדעה כי הקבוצה הייתה לשחרר את כוכביה לקבוצות אחרות, לקבל תמורתם כסף ולכסות את הגרעון.

הגיב שחקן מלבסי: "זו שטות מוחלטת. ממתן מפריעים שחקנים טובים לקבוצה ליתאושש? יש גרעון? יש מוסדות במדינה המכריזים שיש לעשות הכל למען הספורט, אז שיעזרו הם לכסות אותו."

עד שיימצא הפתרון הגואל, נמצאת הקבוצה עמוק בבון. עשרות נושים מתדפקים על דלתותיה בדרישה לפרוע חובות, ואיש אינו שם לב לשחקנים. מה תעשה הקבוצה בליגה א'? על כך לא חשב עדיין איש.

האבקות

בחזרה לזירה

אלוף העולם בהאבקות חיפשית, שהוא גם בעל מסעדה בתל-אביב, חוזר. כל חובבי ה-ספורט בישראל, הסבורים כי הכדורגל לא מוחא מספיק ולא סוער, יוכלו ליהנות מן עתה בקביעות למראה ישראלים מתאבקים.

בעלי-גוף מונצרת. את הנסיון הראשון, לאחר הפסקה של שנים, ערך הלפרין (38) לפני חודש באיצטדיון יד-אליהו. הוא גילה אז כי יש ביקוש להופעותיו. את הכסף תרם אז לאיל"ן, אך להבא לא יעשה זאת שוב.

ולא מקמצנות, חלילה. תוכניתו: להפוך את תחרויות ההאבקות למוסד של קבע, שמהכנסותיו יתפרנסו כבוד המתאבקים עצמם. הוא גם עשה הכנות רבות לכך.

במשך שנים חרש את הארץ לאורכה ולרוחבה, חיפש בעקשנות מועמדים להתאבקות. הוא מצא לא מעט כאלה, ביניהם צעיר נצרות בשם אחמד פואד, שמשקלו 125 ק"ג. "עוד נשמע עליו רבות בעתיד", מבטיח הלפרין.

אלוף העולם יודע, כי מהלכות שמועות שתוצאות התחרות נקבעות מראש, זו שטות! הוא אומר. לדבריו הוא מנצח כי הוא חזק יותר, זריז יותר, וחכם יותר מן האחרים. השבוע, באיצטדיון בלומפילד היפואי, הוא יוכיח זאת שוב.